

Élő Víz

2014. március 9.
Nagyböjt 1. vasárnapja

Csend

Legnagyobb ünnepeinkre, a karácsonyra és a húsvétra úgy készülünk, hogy lélekben a pusztába vonulunk. A karácsonyi előkészületként szolgáló adventi időszakban Keresztelő Jánoshoz megyünk a pusztába, aki a megtérést és bűnbánatot hirdeti, ezzel készítve fel bennünket a megváltó érkezésére.

A húsvéti előkészület, a nagyböjt pedig azzal kezdődik, hogy Jézussal vonulunk ki a pusztába. A pusztá csendje kiválóan alkalmas arra, hogy csendet teremtsünk lelkünkben. Olyan csendet, amelyben megszólal Isten. Csendet, amelyben meghalljuk Istent. Csendet, amely elnémítja személyes szándékainkat, akaratunkat és vágyainkat, és teret enged annak, hogy megismerjük Isten szándékát, átadjuk neki akaratunkat és az ő vágya, terve valósuljon meg életünkben. Kivonulunk a pusztába, hogy megtaláljuk a csendet. Azt a csendet, amelyben Isten van jelen és ő munkálkodik. Az életünket átalakító csendet. A lelki megújulást, újjászületést nyújtó csendet. Az imádságra ösztönző csendet. A lemondásra és a böjtre nevelő csendet. A nagylelkű adakozásra buz-

dító csendet. Az élet értelmére rámutató csendet. A szenvedés elfogadására tanító csendet. A halálba szenderülés csendjét. A feltámadást váró csendet. Mennyi csodát rejt számunkra a pusztal! Mennyi titkot őriz! Mennyi új felfedezés vár minket ebben a csendben! A pusztá megszólaló csendjében. A pusztá bűnbánatra indító csendjében. A pusztaság Isten felé irányító csendjében.

Ez a jelképes pusztá az, amelyben meghallhatjuk a krisztusi örömhír lényegét: Isten megbocsát. Isten irgalommal fordul hozzánk. Nincs okunk a félelemre, nem kell tartanunk az isteni büntetéstől, ha felélesztjük magunkban az Isten iránti szeretetből fakadó bűnbánatot. Isten kész eltörölni bűneiket, megbocsátani nekünk.

Hol jelentkezik számunkra mégis a kísértés? Először is ott, hogy nincs bűn. Nem érezzük azt, hogy egyes cselekedeteinkkel szembefordulunk Istennel. Nem érezzük, nem tudatosul bennünk, nem vesszük észre, hogy rosszat teszünk, kárt okozunk a másik embernek, megszegjük az emberek közötti kapcsolatok alapszabályait, azaz egyszóval bűnt követünk el. Ne gondoljuk, hogy büntelenek vagyunk!

Bűntudat

Akísértés egy másik területe az, hogy nincs bűntudatunk.

Nincs meg bennünk az őszinteség és alázat, amely elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy felismerjük, belássuk bűneinket. Jónak, szentnek, igaznak tartjuk magunkat, s azt hiszszük, hogy Isten tetszését leli bennünk.

De ezzel csak ugyanolyan farizeusok vagyunk, mint akiket éppen kétségünk miatt ostromozott egykor Jézus. Csak egy farizeus gondolhatja azt, hogy neki nincs bűne! A bűntudat hiányának hátterében egyértelműen az húzódik meg, hogy nem akarjuk vállalni cselekedeteinkért a felelősséget, s nem gondolunk arra, hogy azoknak következményei lesznek.

Bocsáss meg!

Urunk, irgalmas Atyánk! Te a nagyböjt során időt adsz nekünk, hogy a pusztába menjünk és annak csendjében meghalljuk bűnbánatra való felszólításodat.

Az egyetlen út, amely hozzád vezet: bűneink beismerése. Adj bölcsességet, hogy felismerjük a bűnt, felismerjem bűneimet! Adj alázatot, hogy bűnbánat ébredjen szívemben!

Adj irántad való bizalmat, hogy higgyek irgalmadban és szeretetedben! Isten, bocsásd meg bűneimet! Add szívembe újra az engedelmisséget, akaratod teljesítését, hogy méltó legyek arra, hogy gyermekekednek nevezek! Adj bátorságot beismerni bűneimet, hogy részesülhessek a bűnbocsánat kegyelmében!

Nagyböjt 1. vasárnapja
Ter 2,7-9; 3,1-7a
Róm 5,12-19
Mt 4,1-11

Hétfő
Lev 19,1-2.11-18
Mt 25,31-46

Kedd
Iz 55,10-11
Mt 6,7-15

Szerda
Jón 3,1-10
Lk 11,29-32

Csütörtök
Esz 4,17n-h
Mt 7,7-12

Csütörtök
Ez 18,21-28
Mt 5,20-26

Szombat
MTörv 26,16-19
Mt 5,43-48

Nagyböjt 2. vasárnapja
Ter 12,1-4a
2Tim 1,8b-10
Mt 17,1-9